

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína, soudkyně Mgr. Lenky Krupíčkové a soudce Mgr. Petra Šuránka v právní věci žalobce: **J. H.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihočeského kraje**, se sídlem U Zimního stadionu 1952/2, České Budějovice, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 17. 1. 2025, č. j. 66 A 2/2024 - 41,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í á .**
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal dne 12. 2. 2025 k poštovní přepravě kasační stížnost proti v záhlaví uvedenému usnesení Krajského soudu v Českých Budějovicích, jímž krajský soud rozhodl o tom, že stěžovateli nepřiznal osvobození od soudních poplatků. Kasační stížnost byla dne 13. 2. 2025 doručena Nejvyššímu správnímu soudu.

[2] Podle § 106 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) platí, že „*kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí (...) Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*“ Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. platí, že „*lhůta určená podle týdnu, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje s dnem, který určil počátek lhůty.*“ Podle odst. 4 téhož ustanovení platí, že „*lhůta je zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, popřípadě zvláštní poštovní licence anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.*“

[3] Nejvyšší správní soud ověřil ze spisu krajského soudu (z doručenky na č. l. 43), že napadené usnesení bylo stěžovateli doručeno vložení do jeho domovní schránky dne 23. 1. 2025. Konec lhůty pro podání kasační stížnosti v délce dvou týdnů tak připadl na den,

který se svým pojmenováním shodoval se dnem určujícím počátek běhu lhůty (tj. se dnem doručení napadeného rozhodnutí) – tedy na čtvrtek dne 6. 2. 2025. Tento den byl posledním dnem lhůty pro včasné podání kasační stížnosti, a proto nejpozději v tento den měl stěžovatel podat kasační stížnost u soudu, anebo ji alespoň předat k poštovní přepravě. Stěžovatel však podal kasační stížnost k poštovní přepravě až ve středu dne 12. 2. 2025, tedy po uplynutí zákonem stanovené lhůty. Opožděné podání kasační stížnosti přitom není možné zhojit, neboť zmeškání lhůty pro podání kasační stížnosti nelze prominout.

[4] Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona jako opožděnou odmítl.

[5] Výrok o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 3 větu první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona, podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta. Žalovaný nebyl účastníkem řízení o této kasační stížnosti, proto soud o jeho nákladech nerozhodoval.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 11. března 2025

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu